

правили ся прѣзь *Аравійскѣ-тѣ* пустыни за въ Ханаанскѣ-тѣ земѣ. Въ врѣмя на това пътуваніе Ангелъ Божій врѣвѣлъ прѣдъ нихъ денѣ въ облакъ, а нощѣ въ огнень стлѣбѣ, за да имъ показва пътъ. Тукъ еднажъ немогли да намѣрятъ сладкѣ водѣ за піяніе, освѣни горчивѣ. Тіи захватили да ся срьдять на Моисеа, нѣ той по Божіе повеленіе, турилъ въ неѣ иѣкакво си дръво и тя станѣла сладка за піяніе. По-натѣтъкъ имъ неостало хранѣ, тіи пакъ взяли да ся срьдять на Моисеа, че гы довелъ въ тѣѣ пустѣ земѣ, гдѣто да умрѣтъ отгладѣ, нѣ Богъ гы помылвалъ и прашалъ имъ *маннѣ*, която падала всякѣ утрениѣ отъ небо-то. Другы пътъ немогли да найдѣтъ никаквѣ водѣ за піяніе, народъ-тѣ пакъ выкнѣлъ възъ Моисеа, нѣ той по Божіе повеленіе, ударилъ

съ жезла си въ единъ камѣкъ, отъ когото потекла вода, до-
волно за да ся напіѣтъ всички.

Законъ и Священно Писаніе.

До Моисеево-то врѣмя челоуѣш-ти иѣмали писанѣ
законъ, нѣ водили сѣ ся по *Естественный законъ*, сир. жи-